

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 27 februari 1919 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om tullfrihet för malen och omalen spannmål.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar Källman, Röing, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, K. A. Nilson, Antonsson, Bäckström, Forssman, Boman, Vennersten, Månsson i Hagaström, Rune, Nilsson i Kristianstad, Bergman, Eliasson, Neess, Bökellund, Johansson i Kullersta och Jönsson i Boa.

I en av herr *Månsson* i Hagaström inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 223, har hemställts,

»att riksdagen måtte

a) besluta upphäva tullsatserna å spannmål, omalen och malen, till följd varav rubrikerna 74—79 i tulltaxan skulle erhålla följande ändrade lydelse:

Spannmål:

Omalen:

74.	råg, vete och korn, ävensom ärter och bönor, tjänliga till människoföda	<i>fria.</i>
75.	havre, ävensom vicker, sojabönor samt andra ärter och bönor, ej till nästföregående rubrik hänförliga	<i>fria.</i>
76.	malt, även krossat	<i>fritt.</i>
77.	majs	<i>fri.</i>
78.	andra slag	

Malen:

- **79 a. gryn av havre..... *fria.*
 *79 b. gryn, andra slag, mjöl, alla slag, ävensom mjöl av
 arrowrot och andra vegetabilier, ej till annan
 rubrik hänförligt..... *fria;*
 b) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhölla, att de under tulltaxans
 rubriker 74—79 b upptagna tullarne å omalen och malen spannmål
 måtte även för tiden från och med den 30 juni 1919 till innevarande
 års slut upphävas».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för detta förslag, tillåter sig utskottet att hänvisa till motionen.

Utskottet.

Motioner med i huvudsak enahanda yrkande som det nu ifrågasvarande förelägo till behandling jämväl vid 1916, 1917 och 1918 års riksdagar.

Samtliga motionerna avstyrktes av bevillningsutskottet (betänkandena nr 7 år 1916, nr 20 år 1917 och nr 20 år 1918) och avslogos av riksdagens båda kamrar.

Bevillningsutskottet uttalade i sina nämnda betänkanden den uppfattningen, att det allmänna tidsläget bjöde att med största varsamhet inlåta sig på sådana väsentligare ändringar i näringspolitiken, vilka icke vore direkt betingade av de rådande krisförhållandena, och ansåg sig fördenskull icke böra i anledning av motionerna ingå i principiell prövning av frågan om spannmålstullarnas berättigande.

Det alltjämt rådande osäkerhetstillståndet på det ekonomiska livets olika områden, vilket bland annat medför, att säkra utgångspunkter saknas för ett omdöme om de betingelser, under vilka varuutbytet med främmande länder kan komma att utveckla sig, påkallar enligt utskottets mening, att sådan varsamhet i näringspolitiken fortfarande iakttages.

Ett särskilt skäl för bevillningsutskottet att intaga enahanda ståndpunkt i frågan som vid ovannämnda riksdagar har utskottet ansett föreligga i den omständigheten, att, på sätt utskottet i sitt den 11 februari 1919 avgivna betänkande nr 8 erinrat, Kungl. Maj:t enligt beslut den 31 januari 1919 för åstadkommande av en allsidig utredning av det gällande tullsystemets verkningar tillsatt en kommitté, i vars uppdrag ingår att överväga, huruvida den utveckling av vårt lands näringsliv, bland annat inom jordbruket, vilken föranletts av det rådande tullsystemet, varit till övervägande gagn eller nackdel, ävensom att söka

fastställa, i vad mån en ändrad tullpolitik kan anses vara för den närmaste framtiden nationalekonomiskt fördelaktig. Behövligheten av fortsatt tullskydd för jordbruksnäringen kommer följaktligen att under den närmaste framtiden bliva föremål för ingående prövning.

På nu anförda skäl hemställer bevillningsutskottet,

att herr Månssons förevarande motion, II: 223, om tullfrihet för malen och omalen spannmål icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 27 februari 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Reservationer:

av herr *Månsson* i Hagaström, som yrkat bifall till motionen; samt av herrar *Källman*, *Bäckström*, *Nilsson* i Kristianstad och *Johansson* i Kullersta, i fråga om motiveringen.
